Jaro desáté - Kryl Karel

```
    Ami                 G               Ami(E)
1. Trs trnů tesá "T" a tyran tleská z trůnu,
    (Ami)               G        Ami
   je jaro desáté, jež voní po ocúnu,
                Dmi           G           E
   plyš prachu píše po zdech písmena šedivá,
    Ami             Dmi        Ami          G                 Ami F E
   ne píseň, pouhý povzdech, který se nezpívá, který se nezpívá.
2. Pláč deště kropí sníh, den vypráví si s Vesnou,
   kdo vzdechne po písních, jež nezrozeny zesnou,
   jsou léta soudci přísní, jimž slzí nezbývá
   pro mrtvé sloky písní, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
3. Tvar touhy v řezbách sní a ze snů slůvka spřádá,
   chlad světa bez básní, jež nikdo nepostrádá,
   vlas bardů vzkvetl plísní jak dřeva trouchnivá
   nad hroby mrtvých písní, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
4. Strach s tichem - dary tmy, jež smíchu pouští žilou,
   a tryzna za rytmy, jež buší pod mohylou,
   [: jen povzdech plný stesku, když zima tesá "T",
      kříž na náhrobní desku pro jaro desáté, pro jaro desáté. :]
```